

Pasgeboren kinderen

Liturgiesuggesties:

Schriftberijming 2: 1 en 2

Schriftberijming 2: 4 en 5

Psalm 119: 28

Rond doopbediening: Psalm 105: 1, 3, 5 en 24 OB

1 Petrus 2: 1-10

Psalm 33: 8

Na verkondiging: Psalm 111: 3 en 5

Psalm 68: 10 OB

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes, doopouders,

In veel families is het een goede gewoonte ... de kinderen ten doop te houden in een doopjurk.

Dat is een goede gewoonte geworden.

Maar kent u de betekenis ervan?

We moeten daarvoor terug naar de oude kerk.

In de oude kerk - en dan bedoel ik de kerk van eerste eeuwen na Christus - ontvingen de dopelingen na hun doop ... het witte kleed van het nieuwe leven.

Het witte kleed van de gerechtigheid.

Gerechtigheid ... in de taal van de Bijbel wil dat aangeven dat het tussen jou en God weer recht, weer goed is.

Was het dan niet goed tussen God en mij? - zou je kunnen vragen.

Ja, inderdaad.

We kennen allemaal het verhaal van het paradijs.

Van Adam en Eva, het allereerste mensenpaar.

Eerst was het goed tussen hen en tussen God.

En toen kwam de slang en aten Eva en Adam van de verboden vrucht.

Er ging iets stuk tussen God en hen.

Zonde noemen we dat.

En met de zonde kwam het sterven van de mens en de dood.

Maar God zond zijn eigen Zoon naar deze wereld.

Om het weer goed te maken.

Zomaar, op eigen initiatief.

En Jezus, Gods Zoon, stierf aan het kruis.

En Hij stond op uit de dood.

Zo kwam het weer goed tussen God en mij.

En ik, ik mag opnieuw met God beginnen.

Aan dat witte kleed van het nieuwe leven ... herinnert de doopjurk van vandaag.

De doop is immers het teken van het nieuwe leven, van de opstanding uit de dood.

Dat dopen vond trouwens plaats bij het aanbreken van de dag op Paasmorgen.

De doopjurk als het witte kleed, waarmee al de zonden worden bedekt.

Om een bijbels voorbeeld te geven:

In het laatste Bijbelboek - het boek Openbaring - zien we mensen staan voor Gods troon.

Ze staan daar voor Gods troon ... in witte kleren.

Kleren van de gerechtigheid.

Kleren van het nieuwe leven met God.

Daaraan herinnert ons dus die witte doopjurk.

Trouwens zo'n doopjurk wordt dikwijls meer dan eens gebruikt.
Telkens als een kindje uit het gezin of uit de familie wordt gedoopt ... komt die doopjurk uit de kast.
Daar zit de gedachte in van de voortgang van de geslachten.
Van geslacht op geslacht mag dat kleed van de gerechtigheid, dat kleed van het nieuwe leven met God, gedragen worden.

Bij de doop.
Want in de doop worden we van vader op zoon, van moeder op dochter, aan God verbonden.
Nee, eigenlijk is het net andersom: bij de doop verbindt God Zich aan zijn kinderen.
Zijn grote kinderen - als het gaat om de volwassenen doop.
Zijn pasgeboren kinderen - als het gaat om kinderdoop of zuigelingendoop.
God verbindt Zich aan u en jou en mij.
Hij sluit met ons en onze kinderen zijn verbond.
En Hij belooft ons zijn zorg, zijn vergeving en een vernieuwd leven met Hem.

*

Over pasgeboren kinderen gesproken.
Zoals u ziet, broeders en zusters, jongens en meisjes, heeft de apostel Petrus het daarover in de tekst.
"Legt dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en kwaadspekerij, en verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, ..."
Pasgeboren kinderen.

We weten dat Petrus - de discipel van de Here Jezus - zijn twee brieven schrijft aan christenen, die nog maar kort daarvoor tot het geloof zijn gekomen.
In geestelijk opzicht zijn het: Pasgeboren kinderen. Pasgeboren baby's.
Nog maar pas tot het geloof gekomen.
Even terugdenkend ...
In een vorige preek vertelde ik u en jou dat we bij de lezers van deze Petrus' brieven moeten denken aan mensen die op het eerste Pinksterfeest in Jeruzalem ... tot geloof waren gekomen. ... Handelingen 2.
Ze hadden zich vervolgens laten dopen en waren weer teruggereisd naar hun huizen in Klein Azië, in het tegenwoordige Turkije.
Daar kwamen ze weer terug in hun oude en vertrouwde omgeving.
Ik vertelde ook ... dat ze het toen niet gemakkelijk kregen.
Ze konden maar moeilijk hun verhaal kwijt.
Het verhaal van Pasen en van Pinksteren.
Van de Here Jezus die opstond uit de doden en van de Heilige Geest die in mensen werd uitgestort.
Ze werden maar wat raar aangekeken.
Het kostte hen heel wat moeite om stevig in hun geloofs-schoenen te blijven staan.

Geestelijk gezien ... pasgeboren kinderen.
Ze moeten nog groeien in het geloof.
Ze moeten - schrijft Petrus - opwassen tot zaligheid.

*

Groeien in het geloof.
Laat ik daar eerst iets over mogen zeggen.
Dat moeten kleine kinderen: Pasgeboren baby's.
Dat moeten ook grote mensen.
Groeien in het geloof.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, om te kunnen groeien ... moet je gevoed worden.

Een kleine baby krijgt de borst van moeder of de fles van vader.

In die moedermelk of flessenmelk zitten de bestanddelen die je nodig hebt om te kunnen groeien:

- Kalk voor je botten.
- IJzer voor je bloed.
- Water voor lichaamsvocht.
- Vitamines en mineralen.

Dat heb je allemaal nodig om een grote jongen en een stevige meid te worden.

Om te groeien in het geloof heb je als pasgeboren kinderen redelijke, onvervalste melk nodig.

Wat bedoeld Petrus daarmee?

Petrus bedoeld daarmee de melk van het Woord van God, het Evangelie.

Die melk van het Evangelie heb je nodig om te groeien in je geloof.

Die melk van het Evangelie kunnen we - als pasgeboren kinderen - zeker niet missen.

Die melk van het Evangelie, van het Woord van God, bevat de kracht, de levenskracht, die mensen brengt tot zaligheid, tot bevrijding, tot volkomen verlossing.

Om te groeien in het geloof, broeders en zusters, jongens en meisjes, is het nodig om met volle teugen te drinken van die echte, onvervalste melk van het volle Evangelie. Het volle Evangelie. Het volledige Evangelie. Het onvervalste Evangelie.

Nou kijk ik even raar op, dominee.

Is er dan ook een vervalst Evangelie?

Ja zeker, dat is er wel degelijk.

Dat is een Evangelie waarin dingen worden weggelaten.

De opstanding van de Here Jezus, bijvoorbeeld.

Dat is natuurlijk wel de kern, het hart van de blijde Boodschap die God aan mensen laat brengen.

De opstanding. Petrus, de apostel, gaat daar uitvoerig op in ... in zijn brieven.

De opstanding van de Here Jezus uit de dood geeft mensen van toen en van nu ... houvast en hoop.

Petrus zegt het zo: Door de opstanding van de Here Jezus Christus zijn jullie wedergeboren tot een levende hoop.

Maar er is dus blijkbaar een Evangelie waarin dingen worden weggelaten.

Dat gebeurde toen al in Petrus' tijd.

Dat gebeurt ook nog vandaag de dag.

Of een Evangelie waar men water bij de melk heeft gedaan.

Zo van ... je hoeft niet alles even serieus te nemen wat er in de Bijbel staat.

De Bijbel ... dat is een boek vol met geloofservaringen.

Geloofservaringen van toen.

Je mag er vandaag mee doen ... wat je wilt.

Zeker als het gaat om al die regels en voorschriften.

Da's cultuurgebonden, dat is uit de tijd, zegt men dan.

Water bij de melk van het Evangelie.

De melk wordt vervalst.

Er gebeurt iets mee ... wat niet kan en wat niet mag.

Petrus heft waarschuwend zijn vinger omhoog.

Onvervalste melk heb je nodig wil je groeien in het geloof:

"Opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid."

Kijk, daar is die groei van ons geloof voor nodig.

Dat we mogen opwassen tot zaligheid.
Tot sotèria - tot redding, staat er in het Grieks.
We moeten dus dat einddoel van ons leven zien te bereiken.
Daar moeten we naar toe groeien. Groeien.

Ik moest denken aan een verhaal dat ik jaren geleden eens gehouden heb ter bemoediging van de leiding van een Vakantie Bijbelschool week.
Ik had het toen over bollen planten.
In het najaar stop je allerlei bollen - tulpenbollen, narcissenbollen, hyacintenbollen in de grond. Je ziet er de hele winter niets van.
Soms ligt er een dikke laag sneeuw bovenop.
Maar in die aarde, onder de grond gebeurt iets.
Zo'n dode bol komt tot leven.
En in het voorjaar staat onze tuin te bloeien van al dat moois dat je - maanden daarvoor - in de grond hebt gestopt.
Iets moet kunnen groeien.
Vaak zie je het niet.
Het gebeurt in het verborgene.

Even naar jullie toe, beste doopouders.
Jullie hebben zojuist bij het doopvont beloofd dat jullie de kinderen - die je uit Gods hand hebben mogen ontvangen - zullen onderwijzen en onderwijzen in de grote daden van God.
Je doet dan niets anders dan - om dat beeld van die bloembollen te gebruiken ...
Je doet niets anders dan bolletjes planten in het leven van je kind.
En je bidt dat uit die bolletjes iets moois mag groeien.
Dat de Here God er voor wil zorgen dat het geloof ook in het hart en in het leven van je kinderen mag open bloeien.

Of om het voorbeeld van de apostel Petrus nog even te gebruiken: Als je wilt dat jullie kinderen ook groeien in het geloof ... hebben jullie hen die geestelijke melk te geven.
De melk van het Woord van God, van het Evangelie.
Daarom lezen we toch uit de Kinderbijbel met onze kinderen.
Daarom bidden en praten we met hen.
Daarom brengen we onze kinderen naar de christelijke school en de zondagsschool.
Opdat ook zij ... zullen groeien in hun geloof.
Opdat ze mogen opwassen tot zaligheid.
Opdat ook zij de Here Jezus gaan liefkrijgen. Net als wij.
Als jullie, hun ouders en grootouders.
Als al die mensen - hier in de kerk - die "geproefd hebben dat de Here goedertieren is".

*

Dat zijn, broeders en zusters, jongens en meisjes, de laatste woorden van onze tekst van vanmorgen.
De Here is goedertieren!
Goedertieren is in de taal van de Bijbel een ander woord voor ... vriendelijkheid, welwillendheid, zachtheid, mildheid.
Al die woorden geven iets weer van de goedheid van God.
Onze God is een goede God.
Een vriendelijke God.

Dat is toch, broeders en zusters, het beeld van God dat je aan je kinderen doorgeeft.
Een lieve God.

Zo bidden we toch ook - aan het einde van de dag - met onze kinderen: Lieve God in de hemel ...

Proeven dat God goed is.
Dat zeg je niet zomaar.
Dat heb je zo ervaren.
In je persoonlijke omgang met God.
Hij is geen God die je voortdurend op je fouten en tekorten en op je zonden wijst en ... je daarom afwijst.
Nee, God is vriendelijk, welwillend.
Hij ziet naar je om. Hij zorgt voor je, elke dag weer.
Hoe ik dat weet?
Dat belooft Hij ons toch als we gedoopt worden?
Dat Hij als een Vader voor ons wil zorgen.
Dat we zijn kinderen mogen zijn!
Hoe zwak we misschien ook in onze geloofsschoenen staan.

De Here is goedertieren.
Dat is onbegrijpelijk.
Wat is onbegrijpelijk?
Gods goedheid! Gods liefde!
Zijn goedheid en zijn liefde blijft ... ondanks onze zonden, ondanks onze halsstarrigheid, ondanks ons kleingeloof.

Voor de liefhebbers ... Het Griekse woord voor goedertieren is het woord chrestos.
En Christus is in het Grieks: Christos. ...
Chrestos - Christos. ... Een woordspeling.
Niet voor niets gebruikt Petrus dit woord.
Want waar wordt Gods goedertierenheid duidelijker zichtbaar dan in zijn Zoon Jezus, de Christus.
De Gezalfde, die met zijn eigen bloed ... verzoening doet over de zonden: Mijn zonden, uw zonden en die van jou.
Jezus, de Christus laat - tot op het ruwhouten kruis van Golgotha zien: De Here is goedertieren.

*

Waarom? Waarom, broeders en zusters, jongens en meisjes, heeft de Here ons - ondanks alles wat er gebeurd is - toch nog zo lief?
Omdat wij zijn kinderen zijn!
Pasgeboren kinderen.
Die weliswaar misschien nog moeten groeien in hun geloof ... maar die toch Zijn kinderen zijn.
Wedergeboren kinderen.

Daarom nog even terug naar dat doopgebeuren in de oude kerk.
Probeer je zo'n doopdienst eens in te denken.
Het is de morgen van Pasen.
De zon stuurt haar eerste stralen naar de aarde.
Een stoet dopelingen loopt langzaam de kerk binnen, naar het doopbassin, hier voor in de kerk.
Daar leggen ze al hun mooie kleren en sieraden af ... en dalen af in het doopwater af om zichzelf of elkaar te dopen.
Als dat gebeurd is - als ze zijn ondergegaan in het watergraf - komen ze als andere, als nieuwe mensen weer uit het doopbassin naar boven.

Ze krijgen een glanzend wit kleed - een teken van reinheid - en worden naar de avondmaalstafel geleid, om dáár te proeven, dat de Here goed is.

Nu zijn, broeders en zusters, jongens en meisjes, dergelijke gebeurtenissen op zichzelf genomen niet zo belangrijk.

Maar wat wel belangrijk is ... is dat wat ze betekenen.

Petrus schrijft: "Legt dan af ... alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij."

De eerste brief van Petrus herinnert aan de doop.

Want zoals in een doopdienst in de oude kerk ... met de kleren het vroegere leven werd afgelegd - er afstand van werd genomen - zo moeten ook wij - als kinderen van God - onze oude plunje van ons vroegere leven afleggen.

Dat doe je op een zeker moment in je leven.

Dan neem je bewust afstand van je vroegere leven.

Dan wil je - als wedergeboren mens - een nieuw begin met God maken.

Ja toch, broeders en zusters?

En dan wordt je - om dat voorbeeld van die kleren te gebruiken - dan wordt je bekleed met de witte kleren van reinheid en heiligheid van de Here Jezus Christus.

Wie naar Hem is toegegroeid, wie door de Heilige Geest van boven, opnieuw geboren is, moet wel afleggen alles wat tot het oude leven behoort.

We kunnen als kinderen van God, als wedergeboren kinderen van God, toch geen twee stel kleren over elkaar heen dragen?

Vaak krijg je als pasgeboren baby bij het kraambezoek kleren waar je nog te klein voor bent.

Dat geeft niets, je groeit er wel in.

Ook in je Christus-pak moet je groeien.

*

Vanmorgen kregen de beide dopelingen zo'n Christus-pak van God bij alle kleren die ze de afgelopen weken al hebben gekregen.

Pasgeboren kinderen worden groot.

Ze zullen ook in die Christus-kleren moeten groeien.

Ze zullen op een gegeven moment ook zelf die kleren moeten willen aantrekken.

Zoals die dopelingen dat deden in de oude kerk.

Zoals jullie als ouders dat deden, toen je belijdenis deed van je geloof.

Dan leg je af wat bij je vroegere leven behoort.

Dan trek je je nieuwe kleren aan.

Omdat je ervaren hebt, omdat je geproefd hebt:

God is goed! Hij is ook goed voor mij.

Door het geloof aan Hem verbonden kan ik het leven aan.

In zijn goedheid en zijn ontferming heeft Hij mij aangenomen.

Door Jezus Christus, zijn Zoon.

Op Hem kan ik aan. Mijn Here en mijn God.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 9 mei 1993

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !